

skabs juridiske og økonomiske organisation. Endvidere er det alene en redaktionel afvigelse, når forslaget som genstand for overdragelsen taler om selskabets aktiver og gæld som helhed, medens såvel AL 1930 § 70 som 1964-udkastets § 115 taler om selskabets formue som helhed. Også efter forslaget er der tale om universalsuccession.

Det er ligeledes overensstemmende med 1930-loven, når forslaget § 134, stk. 1, gør *beslutningen om overdragelse* af selskabets aktiver og gæld som helhed til et generalforsamlingsanliggende. Nyt er dog, at der gøres undtagelse herfra i tilfælde, hvor et helejet datterselskab overdrager aktiver og gæld som helhed til moderselskabet, jfr. § 139 stk. 1.

Lige så lidt som 1930-loven indeholder forslaget § 134 nogen bestemmelse om, at fusionen kræver generalforsamlingsbeslutning også i det *overtagende aktieselskab*. Et generelt krav om generalforsamlingsbeslutning er naturligt i det overtagne selskab, fordi beslutningen dér går ud på opløsning af selskabet. Men denne begrundelse gælder ikke for det overtagende selskab, som tværtimod fortsætter driften ikke alene af sin egen, men også af det overtagne selskabs virksomhed. Lovens tavshed om spørgsmålet er dog ikke ensbetydende med, at generalforsamlingens medvirken altid vil være ufornøden i det overtagende selskab. Den betyder, at fusionsbeslutningen i det overtagende selskab er et bestyrelsesanliggende, med mindre beslutningen medfører ændringer i selskabets kapitalforhold eller vedtægter, eller den i øvrigt har så betydelig en indflydelse på selskabets økonomiske og forretningsmæssige forhold, at bestyrelsen efter de almindelige regler om kompetencefordelingen mellem bestyrelse og generalforsamling er inkompetent.

Forslagets regler om fremgangsmåden ved generalforsamlingens vedtagelse af fusion afviger i flere henseender fra AL 1930, der lader spørgsmålet om majoriteten uomtalt. I forslaget § 134, stk. 1, 2. pkt., har man affattet afstemningsreglerne under hensyntagen til fusionens dobbelte formål: Selskabets opløsning og virksomhedens videreførelse. Med henblik på det sidstnævnte formål bestemmes det i forslaget, at fusionsbeslutningen skal træffes under iagttagelse af forskrifterne i forslaget § 78 om vedtægtsændringer. Dette indebærer, at beslutningen altid kræver tilslutning fra mindst to trediedele såvel af de afgivne stemmer som af den på generalforsamlingen repræsenterede stemmeberettigede aktiekapital, ligesom eventuelle yderligere forskrifter i vedtægterne skal opfyldes. Udover disse bestemmelser, som ifølge forslaget § 116, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på generalforsamlingsbeslutninger om frivillig opløs-

ning af selskabet, skal fusionsbeslutningen ifølge § 134, stk. 1, 2. pkt., opfylde de særlige forskrifter, vedtægterne måtte indeholde om vedtagelse af fusion eller frivillig opløsning af selskabet, hvorved man har understreget fusionens karakter af en opløsningsmåde for aktieselskaber.

Efter forslaget vil lovens regler om vedtagelse af vedtægtsændringer, om frivillig opløsning og om fusion således være ens, og da stemmeprocenterne i § 78 må antages at svare til det typiske indhold af de i dag gældende vedtægtsbestemmelser om disse forhold, kan man gå ud fra, at der kun forholdsvis sjældent vil være behov for videregående vedtægtsbestemmelser. For det store flertal af selskaber skulle det derfor betyde en praktisk lettelse ved dokumentskrivningen, at vedtægterne efter forslaget ikke længere behøver at indeholde regler om vedtagelse af vedtægtsændringer, frivillig likvidation og fusion. Baserer selskaberne sig alene på lovens — præsumptivt fyldestgørende — regler, vil man i øvrigt undgå den i praksis ikke ukendte situation, at særlige strengere vedtægtsbestemmelser, som tiden er løbet fra, viser sig at være til hinder f. eks. for en fusion, som et overvejende flertal af aktionærerne i dag ønsker gennemført som en fornuftig løsning på selskabets erhvervsøkonomiske problemer.

Reglerne i forslaget § 134, stk. 1, 3-4 pkt., foreskriver, at der under iagttagelse af bestemmelsen i § 73, stk. 4, forelægges generalforsamlingen, *dels* et udkast til fusionsoverenskomst mellem de pågældende selskaber, *dels* et nærmere angivet regnskabsmateriale, som viser de statusmæssige virkninger af fusionen og den åbningsstatus for de fusionerede selskaber, på grundlag af hvilken de forenede virksomheder vil blive videreført. Forskrifterne herom er en lovfæstelse af den selskabsretlige praksis, der er dannet på grundlag af AL 1930 § 70, og som antages at give aktionærerne i det overtagne selskab såvel som den besluttede myndighed i det overtagne selskab fornødne oplysninger til brug ved en forsvarelig bedømmelse af den foreslåede aftale om fusion.

Kravene til *fusionsregnskaberne* viser ligesom ordvalget i forslaget § 134, stk. 1, 1. pkt., at det overtagende selskab som universalsuccessor skal indtræde i samtlige det overtagne selskabs rettigheder og forpligtelser. Principielt må dette finde regnskabsmæssigt udtryk på den måde, at aktiver lægges til aktiver og passiver til passiver i den åbningsstatus, på grundlag af hvilken det overtagende selskab skal videreføres. Princippet om simpel sammenlægning kan dog ikke fastholdes fuldt ud, idet den almindelige obligationsretlige grundsætning om